

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

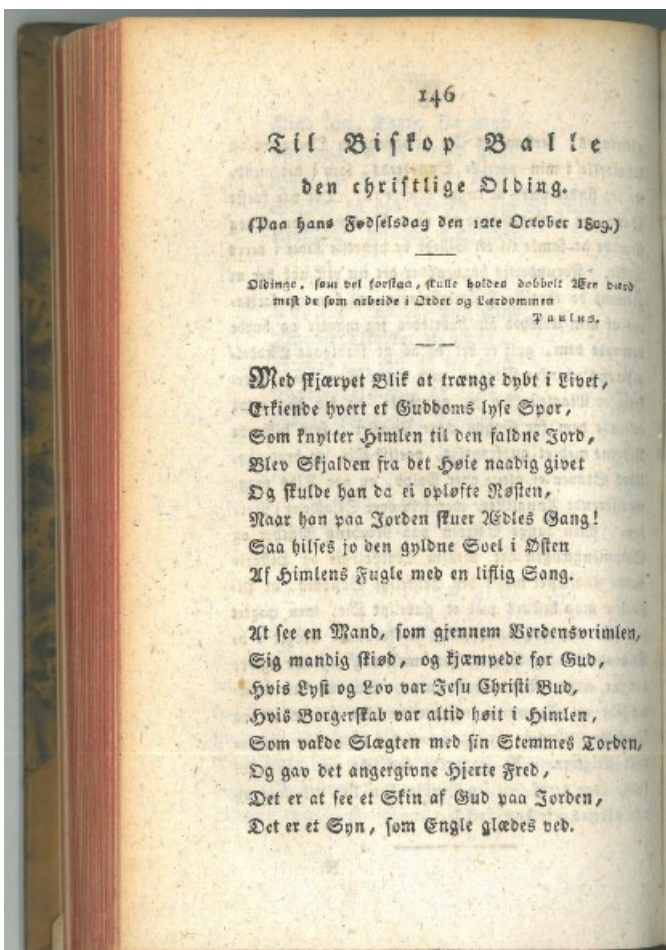
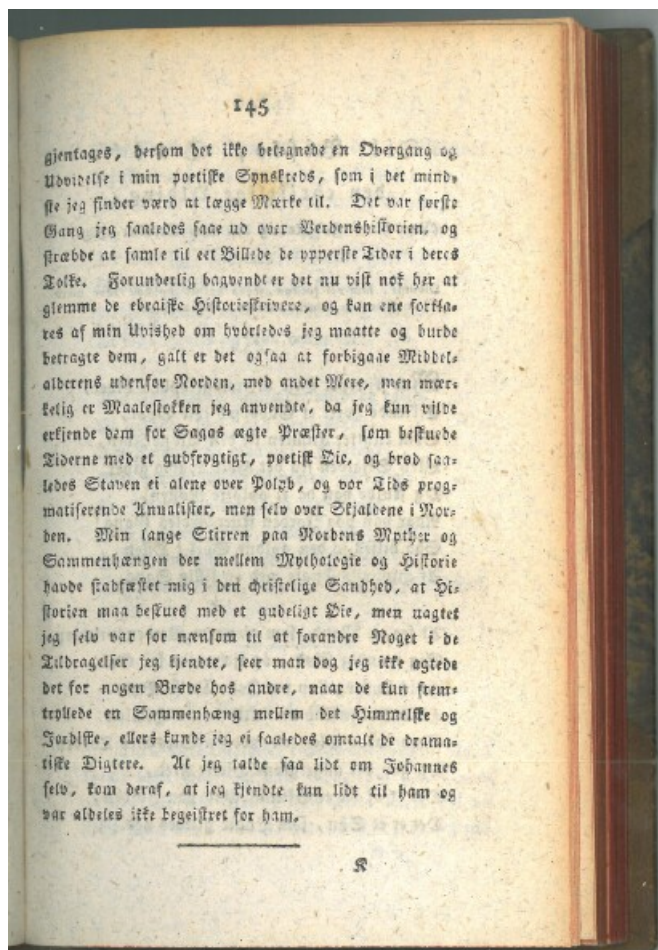
Titel: Kvædinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 145. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm4749/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Mand har Danmark seet i dig, du Gjøve!
 Og stuer end som Diding dig med Lyf,
 Dit Minde bygger i hver Vædlings Bryst,
 Og for dit Held til Gud sig Bønner hæve,
 De løfte sig, som min, fra dybe Hjerte,
 Medbede Held for dig, og for din Vef,
 Medbede Vindring for din indre Smerte,
 At rene Hjerte og maa werde let!

Din Fødselsdag henfrider mild og rolig,
 Ei luende, som i den unge Baar,
 Thi Sommeren maa bse i Esteraar,
 Men nærmende sig Winteren fortroelig;
 D, maatte nu din sidste Tid henile,
 Saa reen og kjølig, som din Dag i Høst,
 Indtil engang, i dybe, søde Hvile,
 Dig stjankes det, som var dit Haab, din Trost.

Tillæg.

Dette Vers (indtrykket i Skilderiets 7 Aarg. No. 6
 1809) lader mærke at min Sang dog efterhaanden
 nærmende sig min Tro og Christneds, derfor skal det
 stedse være mig kjær, skøndt det viser, at jeg end.

R 2

nu ei reguede det saa noie med Sandheden i Vers,
 thi at Balle's Stemme vakke Slægten, er desværre!
 saalidt Sandhed, som at den nu er vaagen. At De-
 dingsens Hæder ei derved forminskes det ringeste,
 er klart, thi ei hvad vi udsætte, men hvad vi vil til-
 regnes os.

Paa Adam Dehlschlagers Fødselsdag.

(14de Novbr. 1809.)

Hisset, hvor Druerne gro,
 Og modnes i varige Sommer,
 Hift, hvor sig spile saa fro
 I Floden de deilige Blommer,
 Der over Høie og Enge
 Bittarens klingende Strænge
 Toned om Elskov og Lyf.

Hvor Granen saa søgellig grøn,
 Sig løfter i Winter og Sommer,
 Hvor sig ser Eboens Dron
 Skjule de frøgtkomme Blommer,
 Lød mellem svarende Fjelde
 Hæren om Kraft og om Valde,
 Sjælden om Kjærligheds Lyf.

